

41. Der ligger et Slot i Vesterhav.

(Eline af Villenskov.)

Gammel Kæmpevisemelodi.

Moderato.

Der lig-ger et Slot i Ve-ster-hav, der ag-ter en Bon-de at byg-ge,
Han fø-rer did baa-de Høg og Hund, og ag-ter om Vintren at lig-ge.

De vilde Dyr og Dyre-ne i Sko-ven, i Sko-ven.

42. Der pløjed en Bonde paa Sønderjyllands Grund.

(Laurids Skau.)

Jørgen Malling.

Allegro.

1. Der pløjed en Bonde paa Sønderjyllands Grund: Ti-derne va-re saa ramme; thi

Tysken var Herre, og Dansken var Hund, og Hunden knap mag-ted at glamme.

2. Den modige Mand, som bød Herrerne trods,
Ud de af Tingsalen stødte,
Og han, der var Hersker for dem og for os,
Ej voved vor Ret at beskytte.
3. Da satte den Bonde Plov og Heste ind:
Hjertet ham voksed i Bringen,
Og Blodet skød op i hans dunede Kind,
Og Tankerne sloge med Vingen.
4. Da talte den Bonde fra Sønderjyllands Høj:
Tusinder lytted og stirred;
Som funklende Stjernes kud Tankerne fløj,
Som Sværdehug Ordene klirred.
5. Og Ordene ramte: de skabte Haab og Mod;
Trældommens Tid var udrunden;
I Steden for Bonden en Ridder der stod,
En Hersker i Steden for Hunden.
6. Thi Folket ham fulgte: snart flokkedes en Hær,
Trofast og tæt, om hans Banner,
Og hvor han den fylked i Morgenens Skær,
Der veg Sønderjyllands Tyranner.
7. Og Folket ham løfted paa Skulder stærk og bred
Opad til Herrerens Sale;
Og hvor han gik frem, der han gjorde Besked
Og magted dem med Kløgt og med Tale.
8. Men da Sønderjylland igjen af Fjendehæl
Traadtes og vaandede i Smerte,
Da havde den udstridt, hans mandige Sjæl,
Da standsed hans bankende Hjerte.
9. Saa længe i Danmark en Bonde bag sin Plov
End paa vor Ret og Ære skønner,
Saa længe skal Mindet ej dø om Laurids Skau,
Om Kampen om Sønderjyllands Bønder.

C. Ploug.